

doși, stindă într'o depărtare de zecă nămi îndră-
tăle челăи d'întăi, se dăneă la dpeanta mi la stăn-
ra omăи ne kape 'lă kondăcheă înainteа капăи лорă,
mai mălă ka p'ănă prisionieră de kătă ka p'ănă oasne.

În kătă desupe osnitalitatea din zioa de жоа
săntă, Гаѣтаниі n'aveă totă ачеллеа-ми kăvinte ka Op-
siniі, nentă kă niči sănlă dintă' аі лорă nă înviasse
săă în zioa ачеллеа săă în вре о алтă zi.

Гаѣтано se плекă supă a азі раппортăлă вер-
балă алă soldatăи; апоі, дăпă че 'лă азі, i zisse:

— Ax! ax! еі bine, аппроніе-се.

Soldatăлă făkă săă semnă: амăndoși konsociі
лăі іnninsepă ne nekănnoskătăлă supă partea лăі Гаѣ-
tano Bastădăлă.

Ачелла се ситă ла dănsăлă kămă veniă făp' a
se skăла, жăkindă-се din măна stănră kă пăмналăлă
săă kape aveă săă măneră dăspită, mi, din dpeanta,
kă măstăа sa chea neagră.

Апоі, kăndă fă în fața лăі:

— Ama dap emă tă, i zisse, kape аі претен-
дінеа de a tpeche neste domenele noastre făp' a пăтi
dpentăлă de tpechepe?

— Monsiniope Гаѣтано, zisse streinăлă пле-
kindă-се, n'амă pefăsa de a пăтi kăndă амă aveă
sămma ne kape mi о черă оамені dămitалле; dap віă
din chea алтă марăіне а лămăі ka să priimeskă bine-
kăvintăpeа săntăиі пăpinte, mi săntă neavătă ka săă
пелеріиă kape kpede în ажătopăлă іnimелорă бăне mi
алă săffletелорă nietoase supă a ажăжăпă ла terminăлă
kăлătopіей săлле.